

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Колесник А.С.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

Проблемам здоров'я серед різних груп населення приділяється величезна увага – відбуваються дослідження щодо кращого збереження здоров'я дітей у сучасних умовах, досліджуються критерії визначення рівня здоров'я та механізмів його зміцнення. У статті розкривається поняття інноваційних технологій, види та їх застосування під час уроку фізичної культури. Інформація може бути корисна для вчителів фізичної культури і спорту, які планують впроваджувати інноваційні технології у процес фізичного виховання у школі та за її межами. Застосування запропонованих технологій впливає на всебічний розвиток особистості. Важливість проектних технологій полягає у тому, що вони дають можливість об'єднати усіх учнів в одну групу за спільними інтересами, а не за групи здоров'я, що мають позитивний психологічний вплив на особистостей з фізичними обмеженнями.

Ключові слова: фізична культура, інноваційні технології, інноваційна діяльність, ознаки інноваційних технологій, групи інноваційних педагогічних технологій.

Постановка проблеми. Збереження та зміцнення здоров'я зростаючого покоління і роль закладів освіти в її вирішенні визначається національними стандартами розвитку фізичної культури і спорту України та іншими законодавчими документами. Головним завданням школи є створення умов для спільного розвитку особистості і надання можливостей для самореалізації життя у майбутньому.

Фізична культура це частина культури, яка пов'язана з системою фізичного виховання, організацією спорту, соціальних наукових дослідів, технічних засобів, які є необхідними для фізичного виховання і спорту, раціональної організації активного відпочинку, тощо. Метою фізичної культури є формування розвиненої особистості в різні боки. Фізичне виховання – це дуже важлива складова всього навчально-виховного процесу у школі, а основною його формою є звичайно урок. Навчально-виховний процес загальноосвітньої школи все більше перевантажується предметами, які розвивають тільки розумову діяльність, і при цьому не звертається увага на те, що знижується рівень фізичного розвитку теперішніх дітей і погіршується стан їхнього здоров'я. У наш час різні відхилення у стані здоров'я присутні майже в кожного учня. Це пояснюється тим, що у школі під час навчання присутній дефіцит рухової активності, різним перенапруженням (нервовим, моральним), вимогам засвоєння та переробки учнями великої кількості інформації [1, с. 22-24].

Однією з причин зниження рухової активності є падіння інтересу до звичайних, одноманітних уроків фізичної культури.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Протягом останніх років проведено чимало досліджень присвячених вивченню вдосконалення змісту уроку фізкультури, адже в Україні значною мірою знизилися показники здоров'я у випускників шкіл (О.Г. Сухарев, 1991; Г.А. Апанасенко, 1992; Т.Ю. Круцевич, 1999; О.В. Андреева, 2002; О.Л. Благій, 2005; І. Гільова, 2007). Існує багато досліджень, які присвячувались проблемі використання інноваційних технологій у системі фізичного виховання. Серед них є і укра-

їнські науковці, як В.Ю. Бикова, Я.В. Булахова, О.М. Бондаренко, В.Ф. Заболотний, Г.О. Козлакова, О.А. Міщенко, О.П. Пінчук, О.В. Шестопал, О.І. Пометун, Н.П. Наволокова та багато інших. Ще у 60-х роках вітчизняні вчені відображали теоретичні та практичні аспекти у своїх працях, а саме: П.Я. Гальперина, Н.Ф. Гализіна, Ю.К. Бабанський, В.П. Безпалько, М.В. Кларіна.

Дослідниками було розкрито та охарактеризовано різноманітні педагогічні інноваційні технології, їх практичне застосування на уроці для формування всебічного розвитку особистості.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є обґрунтування можливостей використання інноваційних педагогічних технологій на уроці фізичної культури у школі та за її межами.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цінності для сучасної практики фізичного виховання можна взяти з методики Д. Локка. Метою виховання він вважав підготовку джентльмена, який зуміє розумно і прибутково вести різні свої справи, має здоровий дух у здоровому тілі і вміє віжливо вести себе у товаристві. Джентльмен – це людина фізично сильна і загартована. Тобто звідси у нас випливає три завдання: виховання тіла, характеру, розуму і комплексний підхід до їх розв'язання – єдність фізичного, психічного і розумового. Згідно з «Положенням про фізичне виховання учнів загальноосвітньої школи», система занять учнів фізкультурою і спортом включає такі, зв'язані між собою форми: уроки фізичної культури, фізкультурно-оздоровчі заходи протягом шкільного дня (гімнастика перед уроками, фізкультхвилинка під час уроків, ігри й фізичні вправи на перервах і в режимі продовженого дня), позакласна спортивно-масова робота (заняття в різних гуртках фізичної культури і спортивних секціях (можливо і не в одній), спортивні змагання, позашкільна спортивно-масова робота та фізкультурно-оздоровчі заходи за місцем проживання учнів (заняття в дитячо-юнацьких спортивних школах, туристичних гуртках і т.д.), самостійні заняття учнів фізичними вправами вдома, на пришкольних і дворових майданчиках, стадіонах та інше.

Зменшення рухової активності не лише призводить до порушення нормального перебігу метаболічних процесів, тобто процесів росту і розвитку, але і є причиною нервового стану школярів, що виявляється в легкій збуджуваності, дратівливості, розсіяності, неухважності, неадекватній реакції тощо.

Важливим завданням школи є зміцнення здоров'я та сприяння правильному фізичному розвитку учнів. Необхідною умовою нормального розвитку всього організму є правильне фізичне виховання учнів. Завдяки рухової активності забезпечується розвиток серцево-судинної системи та органів дихання, поліпшується обмін речовин, підвищується загальний тонус життєдіяльності. Відомо, що коли діти мало рухаються, вони відстають у розвитку від своїх ровесників, які мають правильний руховий режим. Видатний педагог В.О. Сухомлинський велике значення надавав діяльності школи, вчителів, спрямованої на поліпшення здоров'я школярів, особливо учнів молодших класів. Він вважав, що дбати про здоров'я дітей – найважливіше завдання вчителя [3, с. 34].

Відомо, що навіть при якісному проведенні уроків їх безпосередній вплив на фізичний розвиток учнів недостатній. Науковими дослідженнями встановлено, що урок фізкультури забезпечує в середньому лише 11% гігієнічної норми рухової активності школяра. У зв'язку з цим, необхідно збагачувати і правильно поєднувати різні форми фізичного виховання учнів і фізкультурно-оздоровчої роботи.

Головна мета позакласної фізкультурно-спортивної роботи полягає в тому, щоб залучити кожного школяра до самостійного, щоденного виконання фізичних вправ [4, с. 701].

Отже, фізичне виховання здійснюється за допомогою фізичного виправлення для одержання бажаних адаптаційних змін у стані учнів. Але, якщо розглядати у цьому процесі лише ті зміни, що відбуваються в організмі, а не в особистості загалом, то це може призвести до надто вузького розуміння фізичного виховання.

Оновлення сучасного змісту шкільної освіти, насамперед фізкультурної, спрямоване на підвищення вимог до рівня загальної і спеціальної теоретичної та практичної підготовки спеціалістів, які організують рухову діяльність учнів у шкільних навчальних закладах різного типу. Педагогічний процес фізичного виховання здійснюється через проведення різних форм занять, на яких учні оволодівають предметом фізичної культури, роблячи його своїм здобутком, формуючи і збагачуючи особисту фізичну культуру. Удосконалення освіти спонукає до пошуку нових освітніх і виховних технологій, до впровадження нетрадиційних форм і методів навчання та виховання. Саме ці технології та методи навчання спрямовують учнів на краще розуміння навчального матеріалу з предмету «Фізична культура», а також бажання покращити свої спортивні досягнення.

Урок з фізичної культури – це є основна форма фізичного виховання учнів. Це найпоширеніша форма реалізації програми з фізичного виховання для здійснення загального фізкультурного виховання. Він забезпечує фізкультурну освіту

та загальну фізичну підготовку до будь-якої діяльності. Діти в ході уроку знайомляться з типовими видами спортивних вправ, оволодівають основами техніки, досягають вищих рівнів розвитку рухових якостей, знайомляться з різними видами спорту [5, с. 366; 6, с. 272].

До факторів, які визначають специфіку уроку з фізичної культури в школі є такі, як основна направленість та конкретні задачі, вікові особливості та можливості дітей, чисельність та неоднорідність складу класів, предметно-просторове середовище, тривалість уроку, місце уроку в загальному розкладі. Характерними рисами уроку, що відрізняють його від інших форм фізичного виховання, є те, що на уроках фізичної культури вчитель створює найкращі умови для розв'язання усіх завдань фізичного виховання, спрямовує на самостійну роботу, уроки визначають основний зміст інших форм фізичного виховання школярів, на уроках яскраво виражена дидактична спрямованість, зумовлена вирішенням освітніх завдань. Керівна роль належить вчителю, який викладає предмет і здійснює виховання учнів, діяльність учнів чітко регламентується, а навантаження строго дозується згідно з їхніми індивідуальними можливостями, також на уроках присутній постійний склад учнів, яким притаманна вікова однорідність.

Ці вимоги прирівнюють урок фізичної культури до рівня основної форми занять і створюють сприятливі умови для досягнення мети навчання у школі – підготовки всіх учнів до самостійного життя, праці, формування в них потреби та вміння регулярно займатися фізичними вправами, зміцнювати здоров'я і підтримувати належний рівень фізичної підготовки протягом усього життя [6, с. 272; 7, с. 544].

Отже, головне призначення уроку фізичної культури – забезпечити учням сприятливі умови для успішного засвоєння навчальної програми. При цьому уроки є лише формою організації навчальної діяльності вчителя та учнів, у рамках якої здійснюється їх взаємоузгоджена діяльність, спрямована на оволодіння знаннями, вміннями і навичками, підвищенню рівня розвитку фізичних якостей школярів.

У нинішньому світі освіта є соціальною і духовною опорою життєдіяльності людей. Для сучасного суспільства, впровадження інноваційних технологій в освіту має не стільки теоретичне, а й практичне значення, оскільки в умовах глобалізації воно стосується його історичного розвитку та перспектив, які пов'язані з так званими «високими технологіями».

Інноваційні технології – це так зване, відносно нове поняття для сфери освіти, включаючи фізичне виховання. В останні 10-12 років у зв'язку із зміною соціально-економічних умов, в країні інтелектуалізацією багатьох видів діяльності людини, розвитком наукових досліджень в області освіти, різко зросла актуальність пошуку нових, ефективніших форм, засобів, методів і технологій вчення і виховання. Вживання сучасних інноваційних технологій, зміна змістовної суті фізичного вдосконалення учнів засновані на використанні комплексної інформації, що дозволяє враховувати вікові відмінності школярів і їх індивідуальні особливості [1, с. 22-24].

Під інноваційною діяльністю розуміється діяльність, направлена на реалізацію накопичених досягнень (знань, технологій, устаткування) з метою здобуття нових або додаткових послуг з новими якостями. Інновації, в рамках яких розвиваються педагогічні технології, самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків передового педагогічного досвіду. Стосовно педагогічного процесу поняття «інновація» означає введення нового в цілі, зміст, методи і форми вчення і виховання, організацію спільної діяльності вчителя і того, хто навчається [8, с. 236; 9, с. 320].

Інноваційний педагогічний процес є цілісним навчально-виховним процесом, що відображає єдність і взаємозв'язок виховання та навчання, який характеризує спільну діяльність зі співпрацею, сприяє найбільш повному розвитку і самореалізації особистості учня.

Педагогічний процес фізичного виховання здійснюється через різноманітні форми занять, на яких учні оволодівають предметом фізичної культури, роблячи його своїм надбанням, формуючи і збагачуючи особисту фізичну культуру. Структура занять фізичної культури передбачає їхню загальну педагогічну спрямованість і специфічний зміст, який забезпечує вирішення завдань фізичного виховання.

Інноваційні педагогічні технології можна класифікувати за основними групами, а саме: традиційні педагогічні технології, педагогічні технології на основі особистісно-орієнтованого педагогічного процесу, педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності учнів, педагогічні технології на основі підвищення ефективності управління та організації навчального процесу, педагогічні технології на основі дидактичного вдосконалення та реконструювання матеріалу, окремі предметні педагогічні технології, альтернативні педагогічні технології, вроджені педагогічні технології, педагогічні технології розвиваючого навчання [11, с. 11-15]. До ознак інноваційних технологій належить: концептуальність (опора на конкретну наукову концепцію або систему уявлень), інноваційність (створення, сприйняття, освоєння і оцінювання нововведень, впровадження та розповсюдження педагогічних інновацій), проєктованість (гарантоване досягнення цілей, проєктування навчально-виховного процесу, його алгоритмізація), системність (наявність ознак системи: логіка процесу, взаємозв'язок усіх його складових, цілісність), керованість (наявність цілепокладання, можливість постійного зворотного зв'язку, поетапність діагностики, корекція результатів), ефективність (ефективність за результатами та оптимальність за витратами, гарантованість досягнення визначеного стандарту навчання), можливість відтворення (можливість використання інноваційних технологій в інших однотипних навчальних закладах). Основними цілями вчителя при використанні інноваційних технологій має бути добір форм та напрямів роботи, які будуть спрямовані на формування в учнів свідомого ставлення до свого здоров'я, стану фізичної підготовленості, насамперед уроку фізичної культури, фізкультурно-оздоровчих заходів у режимі навчального дня, позакласних спортивно-масових заходах, змаганнях з різних видів спорту

у режимі дня школяра, використанні самостійних завдань [11, с. 11-15].

Інтерактивні технології навчання, технології проєктного навчання і комп'ютерні технології відносять до інноваційних технологій навчання. Українські вчителі останнім часом через публікації і через систему додаткової освіти поступово усвідомлюють, що інтерактивні методи навчання створюють необхідні умови для створення й розвитку компетентності учнів, різнобічного розвитку особистості, виховання активних громадян з відповідною системою цінностей.

Необхідністю сьогодення є впровадження інтерактивних технологій на уроках фізичної культури. Залежно від мети уроку та форм організації навчальної діяльності учнів, їх розподіляють на 4 групи: інтерактивні технології кооперативного навчання, інтерактивні технології колективно-групового навчання, технологія ситуативного моделювання, технології опрацювання дискусійних питань. Парна й групова робота організовується, як на уроках засвоєння, так і на уроках застосування знань, умінь та навичок.

Під час групової або парної роботи бажано не застосовувати слово «розподілитись», «розподіляти» дітей на пари, на трійки, на групи, тощо. Потрібно пам'ятати, учні об'єднуються! З об'єднаних учнів виростають дорослі, здатні об'єднуватися й працювати колективно та разом, виростає об'єднана країна, держава або нація. Усе, що пропонують учні, має бути прийняте й обговорене, а ні в якому разі не проігноровано. Не слід казати їм, що це «правильна чи неправильна відповідь», треба лише допомогти опрацювати інформацію й прийняти власні рішення. Деякі учні одразу готові активно працювати й в більшій групі, але дійсно ефективною групова робота буде в колективі не більше 4-5 осіб.

Технологія «робота в парах, трійках» особливо ефективна на початкових стадіях навчання учнів. Її можна використовувати для засвоєння, закріплення, перевірки знань, умінь, тощо. Використання такого виду співпраці сприяє тому, що учні не можуть ухилитись від виконання завдання. Ця технологія дозволяє проаналізувати разом проблему або вправу, протестувати та оцінити один одного, допомагати та виправляти помилки при виконання вправ, ускладнювати чи полегшувати умови виконання.

«Робота в малих групах». Робота в малих групах використовується, коли завдання вимагає спільної, а не індивідуальної роботи для вирішення проблеми, що потребують колективної роботи, розуму. Організація роботи полягає у переконанні, що учні засвоїли знання та оволоділи вміннями, необхідними для виконання завдання, об'єднанні учнів у групи так, щоб усі члени груп бачили один одного, запропоновано їм ролі, які вони будуть виконувати в роботі: керівник, командир – організовує порядок виконання завдання, заохочує групу; помічник, посередник – стежить за часом, заохочує групу до роботи, допомагає групі; доповідач – доповідає про результати, веде короткі записи.

До інтерактивних технологій колективно-групового навчання належать інтерактивні технології, що передбачають одночасну спільну (фронтальну) роботу всього класу.

Для технології «Обговорення проблеми в загальному колі», яка застосовується у комбінації з іншими, метою якої є прояснення певних положень, привертання уваги учнів до складних та проблемних питань у навчальному матеріалі, мотивації пізнавальної діяльності, тощо. Учителю має заохочувати всіх до рівної участі та обговоренню. Ключем до ефективного обговорення великою групою є те, як учитель ставить запитання. Необхідно уникати закритих запитань, тобто таких, на які можна відповісти коротко («так» або «ні»), вживати відкриті запитання, які починаються з «як», «чому», «який» та заохочувати всіх учасників до висловлення своїх ідей.

Однією з найвідомішої технології є «Мозковий штурм». Вона полягає у колективному обговоренні й виконанні вправ, яка використовується для створення кількох рішень конкретного завдання або проблеми. Мозковий штурм спонукає учнів проявляти уяву та творчість, дає можливість їм вільно висловлювати свої думки, виконувати вправи. Мета «мозкового штурму» чи «мозкової атаки» полягає в тому, щоб протягом обмеженого періоду часу зібрати як найбільше ідей, вправ щодо вирішення задачі або проблеми. Необхідно змусити працювати свою уяву, не відкидаючи ніяких ідей, розвивати ідеї інших учасників.

Технологія «Дерево рішень» допомагає дітям проаналізувати та краще зрозуміти механізм прийняття важливих, складних рішень. Це може бути проблема, дилема, що не має однозначного рішення, яка викладена у формі історії, ситуації з життя, літературного епізоду [12, с. 192].

«Дискусія» є важливим засобом пізнавальної діяльності, яку можна організувати в умовах застосування змагального методу навчання (це змагання чи навчальна двостороння гра з будь-якого виду спорту, спортивне свято), де є завдання команди з обговорення правильної відповіді, виправлення помилок, тощо.

У результаті аналізу необхідно зазначити, що за умов впровадження інтерактивних технологій навчання стає можливим розвиток підростаючої особистості, здатної визнавати й поважати цінності іншої людини, розвиток навичок спілкування та співпраці з іншими учнями, взаєморозуміння та взаємоповага до кожного індивідуума, виховання таких якостей, як толерантність, співчуття, доброзичливість і піклування, почуття солідарності й рівності, уміння об'єднуватися з іншими учнями класу для розв'язання спільної проблеми, уміння робити вільний та незалежний вибір, що ґрунтується на власному аналізі дійсності, усвідомлення особистої відповідальності.

Позбавлення дітей необхідної рухової активності на користь вивчення теорії, або теоретичної частини, не акцентуючи на цьому великої уваги, змушує вчителя шукати нові стратегії у викладанні саме теоретичної частини фізичної культури.

Практика показує, що найбільш раціональним є впровадження методу проектів. Це дозволяє вирішувати відразу декілька завдань: розвиток особової компетентності учнів, інтегрованість процесу навчання, заощадження часу на самому уроці.

Проекти на уроках фізкультури – це проекти по дослідженню впливів ФК на організм людини, по дослідженню історії спорту, підготовці і про-

веденню змагань і спортивних свят і так далі. В учнів при розробці власного проекту закладаються основи знань у вживанні всіляких методик підтримки здоров'я і фізичного вдосконалення. Інформація, самостійно здобута учнями для власних проектів, дозволяє усвідомити життєву необхідність рухових умінь, що отримують на уроках.

Проектні технології дозволяють перетворювати уроки рухової активності в уроки освітнього напрямку. У кожній школі є учні, що мають обмеження в руховій активності, для яких такий вид діяльності дає можливість проявити себе.

Використання інформаційних комп'ютерних технологій (ІКТ) в позаурочній діяльності і на уроках робить предмет фізичної культури сучасним. Складовими частинами ІКТ є електронний, програмний та інформаційний компоненти, спільне функціонування яких дозволяє вирішувати завдання суспільства, дозволяють організувати учбовий процес на новому, вищому рівні, забезпечують більш повне засвоєння учбового матеріалу. Інформаційно-комунікативні технології дозволяють вирішувати проблему пошуку та зберігання інформації, управління заняттями фізичною культурою, діагностики стану здоров'я і рівня фізичної підготовленості тих, що займаються.

Використання презентацій під час уроку дозволяє детальніше і наочно надавати теоретичний матеріал, що робить процес освіти більш ефективним. Даний вид роботи може бути використаний при вивченні техніки виконання розучуваних рухів. За допомогою презентації також можна доступно пояснити правила спортивних ігор, тактичні дії гравців, барвисто піднести історичні події, біографії спортсменів. Одним з видів домашнього завдання може бути створення презентації за темами: «Здоровий спосіб життя і я», «Способи гартування», «Шкідливі звички», «Гімнастика» і так далі. Діти можуть виконувати такі завдання як самостійно, так і в групах.

Висновки і пропозиції. Впровадження та використання інноваційних технологій дає можливість встановити у своїй роботі різні форми взаємодії «учитель-учень», що дає можливість вчителю прогнозувати добре ставлення учнів до уроку фізичної культури та спорту.

Використовуючи вище названі інноваційні технології вчитель дає можливість учням повному поглянути на світ фізичної культури і спорту та змотивує змінити своє ставлення до власного фізичного розвитку та здоров'я.

У порівнянні зі стандартними програмами й підходами, використання інноваційних технологій має деякі переваги, а саме: підвищує інтерес до уроків фізичної культури, рейтинг занять фізичними вправами з боку учнів та їх батьків, зменшується кількість учнів, які мають спеціальну групу здоров'я, або зовсім звільнені від занять, підвищує емоційність, насиченість та мотивацію учнів, щодо фізичного виховання в школі, відповідно зростає відвідування учнів уроків з фізичної культури.

Мета роботи та успіх обраного напрямку роботи, з використанням інноваційних технологій в системі фізичного виховання безперечно залежить від самого вчителя, його професіоналізму, творчості й майстерності, і безперечно – бажан-

ня впроваджувати цей напрямок в практику своєї професійної діяльності.

Спостереження за учнями у процесі інноваційної форми діяльності на протязі уроку дозволяє визначити такі позитивні ознаки: у всіх учнів підвищується рівень свідомої активності під час виконання вправ, кожен учасник групи може обирати власний темп виконання вправи, що дозволяє індивідуалізувати процес виконання, під час такої форми діяльності власний вклад у колективну справу може внести учень у будь-якому стані здоров'я, особливо важливо для тих, хто має психофізичні обмеження, подібна форма діяльності учнів дозволяє вчителю визначити рівень авторитета кожного серед своїх однолітків, та у наступному – сприяти його підтримці або підвищенню.

Отже, на підставі представленого матеріалу можна стверджувати, що використання інноваційних технологій які впроваджуються на уроках фізичної культури сприяє формуванню стійкої мотивації щодо збереження здоров'я, фізичного розвитку та фізичної підготовки, розширює руховий досвід, формує практичні навички для самостійних занять фізичними вправами та проведення активного відпочинку, допомагає розвитку творчої особистості, удосконаленню та підвищенню особистого результату. Поетапно організована інноваційна система фізичного виховання з використанням нетрадиційних форм та методів фізичного виховання, та різних технологій забезпечує ефективне формування у школярів позитивної мотивації до здорового способу життя.

Список літератури:

1. Гільова І. Впровадження інноваційних технологій та їх елементів на уроках фізичної культури / І. Гільова // Фізичне виховання в школі. – 2007. – № 3 – С. 22-24.
2. Гнітецький Л.В. Формування потреби займатися фізичними вправами у дітей молодшого шкільного віку: Автореф. дис. канд. наук з фіз. вих. і спорту. 24.00.02 / Волинський держ. ун-т ім. Лесі Українки. – Луцьк, 2000. – 23 с.
3. Присяжнюк С.І. Фізичне виховання молоді / Присяжнюк С.І. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 504 с.
4. Ведмеденко Б.Ф. Теорія і методика виховання інтересу в учнів до занять фізичною культурою. – Дис. докт. пед. наук. – К.: АПН України, 2005. – 701 с.
5. Гужасовский А.А. Основы теории и методики физической культуры / Гужаковский А.А. – М.: Физкультура и спорт, 1989. – 366 с.
6. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів / Шиян Б.М. – Т.: Навчальна книга, 2001. – 272 с.
7. Матвеев Л.П. Теория и методика физической культуры / Матвеев Л.П. – М.: Физкультура и спорт, 1991. – 544 с.
8. Краснова Н.П. Мотивація інноваційної діяльності в підготовці вчителя / Краснова Н.П. – Луганськ: Вісник Луганського держ. педагог. універ., 2000. – 236 с.
9. Модернизация физического воспитания и физкультурно-спортивной работы в общеобразовательной школе / [В.И. Столяров, В.К. Билькевич, В.П. Меченов, Л.И. Лубышева.]. – М.: Научно-издательский центр теория и практика физической культуры, 2009. – 320 с.
10. Методичні рекомендації інноваційні-педагогічні технології та організація навчально-виховного і методичного процесів у школі / Смоліна О.С. – Кіровоград, 2012 – 54 с.
11. Столярів В.І. Концепція фізичної культури і фізкультурного виховання (інноваційний підхід) / В.І. Столярів, І.М. Биховська, Л.І. Лубышева // Теорія і практика фізичної культури. – 1998. – № 5. – С. 11-15.
12. Пометун О.І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посібн. / О.І. Пометун, Л.В. Пироженко. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.

Колесник А.С.

Сумской государственной педагогический университет
имени А.С.Макаренко

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИННОВАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ ВО ВРЕМЯ ЗАНЯТИЙ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРОЙ

Аннотация

Проблеме здоровья среди разных групп населения уделяется большое внимание – проводят исследования для улучшения сохранения здоровья детей в современных условиях, исследуются критерии определения уровня здоровья и механизмов его укрепления. В статье раскрывается понятие инновационных технологий, виды и их использование во время урока физической культуры. Информация может быть полезна для учителей физической культуры и спорта, которые планируют использовать инновационные технологии в процесс физического воспитания в школе и за ее пределами. Использование предложенных технологий влияет на всестороннее развитие личности. Важность проектных технологий заключается в том, что они дают возможность объединять всех учащихся в одну группу по общим интересам, но не по группам здоровья, что оказывает позитивное психологическое влияние на личность з физическими ограничениями.

Ключевые слова: физическая культура, инновационные технологии, инновационная деятельность, признаки инновационных технологий, группы инновационных педагогических технологий.

Rolesnyk A.S.

Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko

THE USE OF INNOVATIVE TECHNOLOGIES DURING PHYSICAL EDUCATION

Summary

A great attention is paid to health problems among different groups of the population – a research is being conducted to better the preservation of the children's health in the modern environment, the criteria is being studied to define the level of health and methods for health and methods for its strengthening. The article reveals the concept of innovative technologies and its use in physical education classes. This information can be used by PE and sports teacher's, who plans to introduce innovative technologies in the process of physical education at school and beyond. The use of the proposed technologies affect the comprehensive development of the individual. The importance of design technologies is that they give the opportunity to unit all the students in one group with common interests but not in health groups. That has a positive psychological impact on people with physical constrains.

Keywords: physical education, innovative technologies, innovative activity, characteristics of innovative technologies, groups of innovative pedagogical technologies.